Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Eberhard Schmeer

Atsakovė: TUIfly GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar skrydį vykdančio oro vežėjo personalo dalies, kuri yra reikšminga skrydžiams vykdyti, nebuvimas darbe dėl laikino nedarbingumo laikomas ypatinga aplinkybe pagal Reglamento Nr. 261/2004 ([1]) 5 straipsnio 3 dalį? Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: kokią procentinę dalį turi sudaryti į darbą neatvykę darbuotojai, kad tokia aplinkybė būtų pripažinta ypatinga?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar skrydį vykdančio oro vežėjo personalo dalies, kuri yra reikšminga skrydžiams vykdyti, spontaniškas neatvykimas į darbą dėl streiko, kuris yra neteisėtas pagal darbo teisę ir kolektyvinę sutartį („laukinis streikas“), laikytinas ypatinga aplinkybe pagal Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 3 dalį? Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: kokią procentinę dalį turi sudaryti į darbą neatvykę darbuotojai, kad tokia aplinkybė būtų pripažinta ypatinga?

3. Jei į pirmąjį arba antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: ar tokia ypatinga aplinkybė turi būti susiklosčiusi tuo metu, kai atšaukiamas skrydis, ar skrydį vykdantis oro vežėjas verslo sumetimais turi teisę parengti naują skrydžių tvarkaraštį?

4. Jei į pirmąjį arba antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: su kuo susijusi galimybės išvengti sąvoka – su pačiomis ypatingomis aplinkybėmis, ar su jų atsiradimo pasekmėmis?

([1]) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2017 m. balandžio 26 d. *Lubrizol France SAS* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. vasario 16 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-191/14, *Lubrizol France SAS/Europos Sąjungos Taryba*

(Byla C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Lubrizol France SAS, atstovaujama solisitoriaus R. MacLean, advokato A. Bochon

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-191/14, *Lubrizol France/Europos Sąjungos Taryba* tiek, kiek jis susijęs su dviem apeliantės ieškinio Bendrajam Teismui pagrindais;

— pripažinti abu šiuos ieškinio pagrindus pagrįstais;

— pasinaudoti savo įgaliojimais pačiam priimti sprendimą dėl nagrinėjamų ieškinio pagrindų ir priimti galutinį sprendimą;

— nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nuspręsti dėl dviejų apeliantės ieškinio Bendrajam Teismui pagrindų dėl teisės ir procedūros pažeidimų ir

— priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos ir bet kurios į bylą įstojusios šalies visas apeliantės patirtas teisines ir bylinėjimosi išlaidas šioje ir pirmoje instancijoje.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas neįvertino Tarybos taikyto atitinkamo patikrinimo tokiu būdu, kad tai atitiktų galiojančius teisinius kriterijus.

   Apeliantė teigia, kad netaikydamas atitinkamų kriterijų, nurodytų Komisijos komunikate dėl autonominių muitų tarifo taikymo sustabdymo ir kvotų (Pranešimas 2011/C 363/02 ([1])), kai vertino, ar autonominio muito taikymas BPA turėtų būti sustabdytas, Bendrasis Teismas tinkamai neįvertino Tarybos ir Komisijos argumentų per atitinkamą teisinį patikrinimą ir nesivadovavo atitinkamais teisiniais kriterijais, kurie turėtų būti taikomi tokiu atveju.

2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas neleistinai pakeitė Tarybos vertinimą savais argumentais ir akivaizdžiai iškraipė įrodymus.

   Visų pirma, apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas neleistinai siekė pakeisti Tarybos ir Komisijos vertinimą savais argumentais ir tokiu būdu pateikė neleistiną savo paties išvadą, patvirtinančią tai, kad prieštaraujančios šalies siūlomos prekės galėtų būti laikomos identiškomis, lygiavertėmis ar pakaitinėmis medžiagomis BPA.

   Antra, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai neteisingai įvertino įrodymus, susijusius su prieštaraujančios šalies galimybėmis patiekti pakankamą disponuojamų prekių, tariamai panašių į BPA, kiekį, todėl Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus ir jų taikymą vertinant bylą pirmoje instancijoje.

3. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas padarė akivaizdžių klaidų, taikydamas atitinkamas procedūras ir suformuluodamas prieštaringus argumentus.

   Apeliantė teigia, kad nuspręsdamas, jog Komisijos įgaliojimas atmesti prieštaravimą dėl atsakymo pateikimo vėluojant žymiai ilgiau nei 15 darbo dienų, numatytų Komisijos komunikate, susijęs tik su pirmuoju kontaktu tarp prieštaraujančios šalies ir bendrovių pareiškėjų, o ne su vėlesne komunikacija, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad šis vėlavimas yra nereikšmingas. Tokiu būdu Bendrasis Teismas suformulavo prieštaringus argumentus dėl skirtingų procedūros, nurodytos Komisijos komunikate, šalių pobūdžio, funkcijų ir vaidmenų.

([1]) OL C 363, 2011, p. 6.

2017 m. gegužės 4 d. GX pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. kovo 3 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimtos nutarties byloje T-556/16 *GX/Europos Komisija*

(Byla C-233/17)

(2017/C 221/16)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantas: GX, atstovaujamas advokato G.-M. Enache

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir, dėl tos priežasties, panaikinti ginčijamą Paskyrimų tarnybos sprendimą,

— nurodyti išmokėti kompensaciją dėl sprendimo patirtai turtinei ir neturtinei žalai atlyginti,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.